

βανέλ-λιν τό, Κύπρ. βανίλ-λιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπισήμου ὄρ. *vanellus*.

Τὸ ἐντομοφάγον πτηνὸν *vanellus cristatus*.

βανίλλια ἡ, κοιν. βανίλλη πολλαχ. βανίλλ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaniglia*.

1) Ἡ ἀρωματικὴ καὶ ἀρτυματικὴ οὐσία ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν φυτῶν τοῦ γένους τῆς βανίλλης (*vanilla*) τῆς τάξεως τῶν ὀρχεοειδῶν (*orchidaceae*) καὶ ἰδίως βανίλλης τῆς ἐπιτεδοφύλλου (*vanilla planifolia*) τοῦ Μεξικοῦ. β) Γλυκὸ μὲ μαστίχην Χίου καὶ ἄρωμα βανίλλης. 2) Οἱ κοσμητικοὶ θάμνοι τοῦ γένους τοῦ ἡλιοτροπίου (*heliotropium*) τῆς τάξεως τῶν τραχυφυλλωδῶν (*borraginaceae*) μὲ ἄνθη ὁσμῆς βανίλλης, ὡς ἡλιοτρόπιον τὸ Περούβιανόν (*heliotropium Peruvianum*). [**]

βανίλλος ἐπίθ. Πελοπν. (Δημητσάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βανίλλια.

Πελοπόν., ὠχρός.

βάννα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *vanne*.

Ὑδατοφράκτης ρυθμίζων τὴν ροὴν ὕδατος ὀχετοῦ ἢ ὑδραγωγοῦ σωλήνος.

βαννατζία ἡ, Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαννακίς < βαρνακίς = ἀρνακίς. Τὸ ἐν ἀρχῇ β εἶναι τὸ δίγαμμα. Ἰδ. Μδέφνερ Λεξ. ἐν λ. Θηλυκὸν ἀρνίον, ἀμνάς.

βάννε ὁ, Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαννί.

Ἀμνός. Συνών. ἀρνί.

βαννί τό, Τσακων. Πληθ. βαννίζα Τσακων.

Ἐκ τοῦ παρ' Ἡσυχ. βαρνίον. Πβ. Μδέφνερ Λεξ. ἐν λ. βαννατζία.

Μικρὸν ἀρνίον. Συνών. ἀρνάκι, βαννιούλλι.

βαννιούλλι τό, Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαννί καὶ τῆς καταλ. -οῦλλι.

Βαννί, ὁ ἰδ.

βάννιχος ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάννε.

Ἀρνήσιος: Βάννιχα ἔρξα (ἔρξα).

βαννιχούλλια τά, Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βάννιχος.

Μαλλιά ἀρνίων.

***βανομηλῆς** ἡ, βανουμ'λῆς Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βανόμηλο καὶ τῆς καταλ. -ῆς.

Εἶδος μηλέας.

***βανόμηλο** τό, βανόμ'λου Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐξ ἀγνώστου α' συνθετ. καὶ τοῦ οὐσ. μῆλο.

Ὁ καρπὸς τῆς *βανομηλῆς.

βάντα ἡ, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Κλάδος.

βαντάκα ἡ, Πελοπν. (Κορών.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

— Λεξ. Δημητρ. βαδάκα Ζάκ. Ἰμβρ. Κέρκ. Κεφαλλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαντάκι κατὰ τύπ. μεγεθ.

1) Δέμα διαφόρων εἰδῶν ἱματισμοῦ ἢ παρομοίων τι-
νῶν Κεφαλλ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.—Λεξ. Δημητρ.: Ἐ-
καμε μὲ βαντάκα τ' ἄπλυτα καὶ τὰ πῆρε νὰ τὰ πλύνῃ Λεξ.

Δημητρ. Μὲ βαδάκα ροῦχα Κεφαλλ. Μὲ βαδάκα μαλλιά
αὐτόθ. Συνών. μπόγος. 2) Δέμα πλανοδίου ἐμπό-
ρου περιέχον τὰ διάφορα ἐμπορεύματά του συνήθως παν-
νικά καὶ φερόμενον ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Ζάκ. Πελοπν. (Κο-
ρών.): Ἄσμ.

Τοῦ πρόπει τοῦ προξενιτῆ μαδήλι ἀπὸ βαδάκα

ποῦ ἐταίριασε τὸ νῆδ γὰρδὸ μὲ νύφη μαυρομμάτα

(μαδήλι ἀπὸ βαδάκα = καινουργές) Ζάκ. 3) Δέμα λαχά-
νων Ζάκ. 4) Μεταφ. γυνὴ μικρόσωμος καὶ εὐτραφῆς
Ζάκ. 5) Ἀνθοδέσμη Ἰμβρ.

βαντακάκι τό, ἀμάρτ. βαδακάκι Κύθηρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαντάκι.

Μικρὸν δέμα ξύλων.

βάντακας ὁ, Δλουκοπ. Ποιμεν. Ρούμελ. 251.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βαντάκα.

Μέγα δέμα: Αἰνιγμ. Τέσσερα στατὰ 'ς τὴ γῆ, τέσσερα
γλυκόμηλα καὶ ὁ βάντακας, τί εἶναι; (ἡ ἀγελάδα).

βαντάκι τό, Στερελλ. (Ἀγρίν.)—Μποῆμ Ντόπ. ζω-
γραφ. 100 Δλουκοπ. Πῶς ὑφαίν. 16—Λεξ. Δημητρ. βα-
δάκι Κύθηρ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.) βαντάκ' Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάντα διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) Μικρὰ δέσμη νήματος Δλουκόπ. ἔνθ' ἄν. 2) Δέμα
ξύλων καυσίμων Κύθηρ. 3) Ἀθροισμα ὀρμαθῶν φύλ-
λων καπνοῦ συνδεδεμένων καὶ ἐξηρητημένων Στερελλ.
(Ἀγρίν. Αἰτωλ.)—Μποῆμ ἔνθ' ἄν.: Π'λήθ'κι βαντάκια οὐ
καπνὸς Αἰτωλ. Μὲ μεγάλη κάμαρα... μὲ καπνισμένα τὰ δο-
κάκια τῆς στέγης ποῦ κρέμονται ἀπ' αὐτὰ κάμμιὰ εἰκοσαριά
βαντάκια καπνοῦ Μποῆμ ἔνθ' ἄν. 4) Δέμα κλάδων μυρί-
κης συγκρατουμένων διὰ πασσάλου εἰς μέρος ἀβαθὲς τῆς
λιμνοθαλάσσης μεταξὺ τῶν φύλλων τῶν ὁποίων εἰσδύουσα
ἡ γαρίδα ἀλιεύεται Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—Λεξ. Δημητρ.:
Βγάνω γαρίδα μὲ τὸ βαδάκι Μεσολόγγ.

βαντακιάζω Δλουκοπ. Πῶς ὑφαίν. 13 βαντακιά-
ζου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαντάκι.

1) Σχηματίζω τὸ νῆμα εἰς δεσμίδας Δλουκόπ. ἔνθ' ἄν.

2) Σχηματίζω ὀρμαθὸν ἐκ μικροτέρων ὀρμαθῶν φύλ-
λων καπνοῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.): Καπνὸς βαντακισμένους.

βαντάκισμα τό, Δλουκοπ. Πῶς ὑφαίν. 13.

Ἐκ τοῦ ρ. βαντακιάζω.

Ὁ σχηματισμὸς εἰς δεσμίδας τοῦ νήματος.

βαντακολόγος ὁ, Δλουκοπ. Γεωργ. Ρούμελ. 367.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαντάκι καὶ τῆς καταλ. -λόγος.

Μικρέμπορος ἀγοραστῆς βαντακίων (ἰδ. βαντάκι 3).

βαντακούλλα ἡ, ΓΞενοπ. Θέατρ. 3,109 βαδακούλλα
Κέρκ. Κεφαλλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαντάκα διὰ τῆς καταλ. -οῦλλα.

Μικρὸν δέμα εἰδῶν ἱματισμοῦ κττ. ἔνθ' ἄν.: Μὲ βα-
δακούλλα μὲ παλαιόπαννα Κεφαλλ. Τούτῃ τῇ βαντακούλλα
ἐπῆρα μὲ τὰ ρουχάλακι μου ΓΞενοπ. ἔνθ' ἄν. Συνών.
βαντακούλλι, μπογαλάκι.

βαντακούλλι τό, ἀμάρτ. βαδακούλλι Κέρκ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαντάκα διὰ τῆς καταλ. -οῦλλι.

Βαντακούλλα, ὁ ἰδ.

βαντάκωμα τό, Στερελλ. (Ἀγρίν.) βαντάκουμα
Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαντακῶνω (II).

Ὁ σχηματισμὸς ἐκ μικρῶν ὀρμαθῶν φύλλων καπνοῦ
ἐνὸς μεγαλυτέρου.